

Jeroen Weber: 'Ik geloof mijn leven niet' Uitgeverij Boekscout Soest 2014 ISBN: 9789402212877 Zie ook: <http://www.boekscout.nl> (Hersenbeschadiging/Seksueel Misbruik/Hartziekten/Baarmoederhalskanker/Drugsverslaving/Depressie/Geestelijke gezondheidszorg/Dood/Rouw/ED/PO)

Soort boek/ziekte/stijl:

Biografie van 162 pagina's waarin Jeroen Weber beschrijft hoe zijn roerige leven is verlopen waarin hij o.a. seksueel misbruikt wordt, zijn vader op 12-jarige leeftijd verliest, verslaafd raakt aan coke en zijn vrouw verliest aan baarmoederhalskanker.

www.boekscout.nl : ' (...)Als je zusje door een ernstig ongeval nooit meer dezelfde wordt, je vader plotseling veel te vroeg aan een hartkwaal overlijdt, je als kind kort daarop seksueel wordt misbruikt, je jonge vrouw baarmoederhalskanker blijkt te hebben, je je zoontje moet gaan vertellen dat zijn moeder dood is en als dan óók een goede vriendin en eerste liefde wordt vermoord, dan kun je met recht zeggen: ik geloof mijn leven niet. Een zin die niemand makkelijk over zijn lippen krijgt, voor Jeroen Weber is het realiteit. In zijn autobiografie vertelt hij zijn uitzonderlijke verhaal waarbij hij met een verwonderde blik op zijn leven terugkijkt.'

Over de schrijver:

Jeroen Weber (1969) groeit op in een gezin met nog een broer en een zus. Zijn zus krijgt NAH, na een ongeluk. Toen hij 7 was verliet zijn vader hun gezin. Hij sterft aan de gevolgen van een hartaandoening in 1982. Weber heeft een heftige jeugd, een dito pubertijd en jong volwassenen jaren. Hij houdt van het snelle autoracen, vliegen. Hij trouwt met Michèle die sterft aan de gevolgen van baarmoederhalskanker. Zij runde een fotozaak die failliet ging. Met haar heeft hij een zoon Milan met wie hij momenteel in Rijswijk woont. Hij gaat uiteindelijk werken in de ambtenarij.

"Ik ben geboren in 1969 en woon met mijn zoon Milan in Rijswijk. Het was ook voor Milan dat ik begon met een stukje geschiedenis over zijn te jong overleden moeder Michèle en mijzelf op papier te zetten. Maar daarnaast was het een therapeutisch project voor mij, het rangschikken van een roerig bestaan. Na enige tijd schrijven mondde het echter uit in een volwaardige biografie die ik besloot uit te laten geven."

Korte bespreking:

In 'Ik geloof mijn leven niet' beschrijft Jeroen Weber zijn roerige leven. Allereerst gaat hij in op zijn jeugd waarin zijn zusje een ernstig ongeval krijgt, waaraan ze hersenletsel overhoudt, zijn vader plotseling sterft aan de gevolgen van een hartkwaal en hij seksueel misbruikt wordt door een begeleider, een 'pedo', van een jeugdkamp. Hij is daardoor een boze puber, puberde heftig, kwam in aanraking met justitie.

Op 16-jarige leeftijd gaat hij in dienst, ontmoet zijn eerste vriendinnetje Sandy. Hij beschrijft hoe hij andere vriendinnen krijgt en reizen maakt, nadenkt over wat hij wil worden. Hij belandt na enige omzwervingen in de filmwereld, rolt van het ene filmproject in het andere, wordt een echte vrouwenjager, raakt aan de drugs. Een flink auto ongeluk helpt hem om met de drugs te stoppen. Dan ontmoet hij zijn toekomstige vrouw Michèle, die toen een eetstoornis had, in psychiatrische inrichtingen heeft gezeten en een sociale stoornis had. Ze gaan samenwonen en hebben een ruige goede tijd, leven intensief en maken veel mee. Totdat Michèle zwanger blijkt te zijn. Milan wordt geboren en ze trouwen. Weber wil meer structuur in zijn leven, verwisselt de filmwereld voor de

ambtenarij, raakt burn-out. Michèle wil die structuur nog niet, en Weber zit na een aantal jaren alleen op een flatje. Dan blijkt Michèle baarmoederhalskanker te hebben en al snel zijn ze weer bij elkaar. In hoofdstuk 6 beschrijft hij deze roerige, heftige periode waarin Michèle uiteindelijk sterft. Voor Michèle volgen er vele behandelingen, intensieve zorg, operaties, chemo, maar ze helpen niet. Ze wordt begraven en een jaar later komt er een uitzending bij *familieberichten* over haar leven. Na bijna twee jaar komt dan het bericht dat jeugdvriendin Sandy vermoord is.

Wat viel op:

Wat de schrijver allemaal is overkomen en hoe hij zich er doorheen slaat, een nieuw evenwicht vindt.

Citaten:

Pag.42: 'Door mijn 'boosheid' heb ik wel enige ervaringen met justitie gehad. Dat was niet leuk. Vooral niet voor mijn moeder. Die kon zich niet voorstellen dat ik mij zo had kunnen misdragen.'

Pag.74-75: 'Ik wilde niets bewijzen met het versieren van al die figuranten. Ik had waarschijnlijk een overdosis testosteron. Ik had het al in mijn tienerjaren. In die tijd wilde ik er nog wel wat mee bewijzen: een stukje mannelijkheid. Ik denk dat mijn gedrag voortkwam uit dat misbruik op mijn twaalfde. Dat maakt je enorm onzeker.'

Pag.85-86: 'Coke gebruik heeft een kantelpunt. Je hebt er dan meer ellende van dan plezier. De katers worden steeds erger, steeds groter, steeds langer. Je wordt er langzamerhand depressief van.'

Pag.107-108: 'Ik ben klaarblijkelijk een control freak. Ik heb waarschijnlijk teveel meegemaakt waarbij ik geen controle had over de situatie. Het ongeluk van mijn zus. De dood van mijn vader. Die kerel die zijn handen niet thuis kon laten. Ik heb te vaak geen controle gehad. Op een gegeven moment ga je dat dan heel sterk najagen.'

Pag.133: 'Die laatste maanden waren intens zwaar. Steeds meer van haar lichaamsfuncties vielen uit. Dat maakte de verzorging steeds complexer. Ik wilde aan de buitenwereld nog wel mijn verhaal kwijt. Michèle zei niets. Ze repte met geen woord over hoe slecht het met haar ging.'

Recensies/extra:

<https://www.facebook.com/pages/Ik-geloof-mijn-leven-niet/297579107111405>